

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 279/2020
12.02.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић и Споменке Зарић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милија Симић, адвокат из ..., против тужене ББ, чији је пуномоћник Бранислав Томашев, адвокат из ..., ради поништаја решења о престанку радног односа, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Јагодини Гж1 164/19 од 21.06.2019. године, на седници одржаној дана 12.02.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиоца изјављена против решења Вишег суда у Јагодини Гж1 164/19 од 21.06.2019. године.

ОДБИЈАЈУ СЕ, као неосновани захтеви тужиоца и тужене за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Решењем Основног суда у Параћину П1 289/18 од 18.02.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је приговор стварне ненадлежности. Ставом другим изреке, одбачена је тужба тужиоца којом је тражио да се поништи решење о престанку радног односа отказом уговора о раду од 20.09.2017. године као незаконито и да се обавезе тужени да тужиоца врати на рад и распореди на радно место које одговара његовој стручној спреми, знању и способностима, као неблаговремена. Ставом трећим изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове поступка у износу од 52.500,00 динара.

Решењем Вишег суда у Јагодини Гж1 164/19 од 21.06.2019. године, ставом првим изреке, потврђено је првостепено решење у ставу другом и трећем изреке, и жалба тужиоца у односу на овај део одбијена као неоснована. Ставом другим изреке, одлучено је да се трошкови одговора на жалбу не досуђују.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, тужилац је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права и битних повреда одредаби парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2., као и из члана 374. став 1. Закона о парничном поступку.

Врховни касациони суд је испитао побијану одлуку, применом члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11...55/14), па је нашао да је ревизија неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. У поступку пред другостепеним судом није дошло до пропуста у примени или до неправилне примене неке од одредба овог закона, због чега нема ни битне повреде одредбе парничног поступка из члана 374. став 1. овог закона на коју се ревизијом указује.

Према образложењу нижестепених одлука, тужилац је тужбеним захтевом тражио да суд поништи решење туженог о престанку радног односа од 20.09.2017. године у целости, као незаконито, те да се тужени обавезе да тужиоца врати на рад и распореди на радно место које одговара његовој стручној спреми, знању и способностима. Након оцене благовремености поднете тужбе, нижестепени судови су правноснажно одбацили тужбу тужиоца као неблаговремену, с обзиром на то да му је решење о престанку радног односа уручено 25.09.2017. године, док је тужбу поднео 24.01.2018. године, односно по протеку рока од 60 дана из члана 195. став 2. Закона о раду.

Правилно су нижестепени судови поступили када су одбацили тужбу тужиоца.

Законом о раду („Службени гласник РС“ број 24/05...13/17) чланом 195. ставом 1. прописано је да против решења којим је повређено право запосленог или када је запослени сазнао за повреду права, запослени, односно представник синдиката чији је запослени члан, ако га запослени овласти, може да покрене спор пред надлежним судом. Ставом другим овог члана, прописано је да је рок за покретање спора 60 дана од дана достављања решења, односно сазнања за повреду права.

Наведени рок из члана 195. Закона о раду јесте рок преклузивног карактера, чијим се истеком губи право на правну заштиту, и на исти се не примењују правила о прекиду и застоју рокова. Имајући у виду чињеницу да је тужиоцу решење о отказу радног односа уручено 25.09.2017. године, те да је тужбу поднео 24.01.2018. године, то су нижестепени судови правилном применом одредбе члана 195. Закона о раду одбацили тужбу тужиоца као неблаговремену.

Наводи тужиоца да је за повреду права сазнао тек тренутка када је одлука Привредног апелационог суда Прж 453/17 од 24.11.2017. године објављена на огласној табли Привредног суда у Крагујевцу, те да је од тада почео да тече рок за подношење тужбе прописан чланом 195. Закона о раду није основан. Ово из разлога што се објављивање наведеног решења којим је поништено решење о отварању стечаја на електронској табли суда, не може сматрати даном сазнања за повреду права запослених, већ се као дан сазнања за повреду права има узети управо дан када је тужилац примио побијано решење о отказу уговора о раду, односно дан 25.09.2017. године.

У погледу ревизијских навода, да је решење донето уз битну повреду одредбе парничног поступка и члана 374. став 1. у вези члана 94. Закона о парничном поступку, а из разлога што је тужени на рочишту заступан од стране адвоката који није имао уредно пуномоћје, Врховни касациони суд указује на то да је тужилац исте наводе изнео и у жалби на првостепено решење, да су ови наводи цењени од стране другостепеног суда на правилан начин, па их је и овај

суд у потпуности прихватио, без даљег образложења у смислу одредбе члана 414. став 2. Закона о парничном поступку.

Имајући све изнето у виду одлучено је као у изреци, применом одредбе члана 414. став 1. у вези члана 420. Закона о парничном поступку.

Како је ревизија тужиоца одбијена као неоснована, одбијен је захтев за накнаду трошкова ревизијског поступка.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић